

Ze Svojsíkova oddílu navždy odešel bratr

František Vondráček - Mauglí

(* 4. 1.1931 †28. 7. 2022)

Narodil se v Nučicích u Prahy, avšak rodina se brzy přestěhovala do Humpolce. V rodině prožil za války velké obavy, když matce kvůli smíšenému česko-židovskému původu hrozil transport do koncentračního tábora.

V červnu 1945 vstoupil do skautského oddílu (napřed do II. oddílu a později přestoupil do III. oddílu Jaroslava Gregora), po zákazu skautingu v r. 1948 pořádal tajné schůzky členů oddílu u pomníčku Jiřího Wolkeru. Mauglí – skautská přezdívka vzešla z jeho nejmilejší Knihy džunglí. Aktivity humpoleckých skautů – družinové schůzky, výpravy na nejvyšší místní vrch Melechov i další celodenní výlety po okolí, to vše formovalo jeho osobnost. Na konci srpna 1945 br. Mauglí úspěšně složil nováčkovskou zkoušku a o několik týdnů později u Wolkerova pomníčku přidal skautský slib. V červenci 1946 složil třídní zkoušku a získal cenný odznak Třech orlích per. O necelé dva roky později, v březnu 1948, se stal vedoucím junáckého oddílu v Humpolci.

Pro nepříznivý kádrový posudek nemohl dokončit střední školu a v letech 1952–1954 sloužil na vojně u PTP.

S jarem 1968 přišla i dlouho očekávaná obnova Junáka. V čele skautského střediska v Humpolci stál již sedmatřicetiletý František Vondráček a snažil se o rozkvět oddílů. O letních prázdninách roku 1969 a 1970 se právě u Želiva uskutečnily tábory Bratrství. Když se tábor pořádal v 2. roce, br. František Vondráček s hořkostí oznámil, že Junák bude začleněn mezi výchovné organizace Socialistického svazu mládeže – nakonec byl Junák zrušen. Přesto se br. Mauglí v letech 1971–1972 účastnil ilegálních skautských táborů nedaleko Vřesníku.

Dlouhé období normalizace ukončila sametová revoluce roku 1989; krom jiného otevřela dveře ke třetí obnově Junáka. František Vondráček, stále jako vedoucí humpoleckého střediska, s dalšími bratry a sestrami zahájili opět skautskou činnost. Spolu se sestrou Jiřinou Jiráskovou se po roce 1989 také zasadili o navrácení Orlovské hájovny humpoleckým skautům.

Za své skautské zásluhy obdržel řadu ocenění – Řád čestné lilie v trojlístku II. třídy, Medaili Syrinx, Medaili díky a další jako například Pamětní medaili Vojenských táborů nucených prací PTP 1948–1954. Vyznamenání doživotním členstvím ve Svojsíkově oddíle obdržel roku 1997, patřil do družiny Vysočina; ve skupině nejstarších bude jeho místo již navždy opuštěné.

Vedle skautingu se mimo jiné věnoval i místnímu ochotnickému divadlu, ať už se angažoval jako herec nebo režisér.

Poslední rozloučení bylo dne 4. srpna 2022 v 10.00 hod v chrámu Páně sv. Mikuláše v Humpolci.